

РЕШЕНИЕ

№ 127

гр. София, 09.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 16.12.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Румяна Лилова

Ива Кечева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **6903** по описа за **2011** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Г. К. С., чрез адв. К. И. срещу решение от 24.06.2011 г., постановено от Софийския районен съд, НК, 99 състав по нахд № 16977/2010 г. С решението е потвърдено наказателно постановление № 42- 0000644 от 14.05.2010 г., издадено от началник ОО „КД – ДАИ” – С. при Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация” (ИААА), с което на касатора е наложено административно наказание "глоба" в размер на 500 лв., на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от Закона за автомобилните превози (ЗАП) за нарушение на чл. 18, т. 1 от Наредба № Н-8 от 27.06.2008 г., издадена от министъра на транспорта.

В касационната жалба се изложени доводи за постановяване на обжалваното съдебно решение в нарушение на закона и в нарушение на процесуалните правил – отменителни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Твърди се, че приложената с НП санкционна норма – чл. 93, ал. 1 ЗАП е приложима за нарушение, изразяващо се в липса на трудов договор, който е представен в производството пред СРС. Твърди се, че касаторът е управлявал товарен автомобил нает от работодателя му. Изложени са доводи, че съдът не е събрал относимите по делото доказателства. Иска се от съда да отмени решението и да постанови друго, с което да отмени наказателното

постановление или да намали наложената санкция.

Ответната страна в касационното производство не изразява становище по подадената жалба и не изпраща представител за участие в съдебното производство.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна, а решението на СРС е законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е основателна.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

За да постанови решението си, СРС е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите Л. М. – актосъставител и Т. М., както и писмените доказателства, представени по делото с преписката по издаване на наказателното постановление.

Обжалваното решение е постановено в нарушение на материалния закон. Районният съд е приел, че при извършена проверка на 13.04.2010 г. Г. С. не е представил трудов договор или допълнително споразумение на проверяващите служители от ИААА, с което е извършил нарушение на чл. 18, т. 1 от Наредба № Н-8 от 27.06.2008 г. за условията и реда за извършване на превоз на пътници и товари за собствена сметка.

Съгласно чл. 18, т. 1 от Наредба № Н-8 от 27.06.2008 г. при извършване на превози на товари за собствена сметка водачът представя при поискване от контролните органи заверено копие на трудовия договор, с който е назначен, или заверено извлечение от него, което съдържа името на работодателя, името на водача, датата на сключване и срока, за който е сключен договорът. Районният съд е приел, че след като при извършената проверка от служители на ИА „АА” касаторът не е представил трудов договор с работодателя си е осъществил нарушение на задължението си по чл. 18, т. 1 от Наредбата, поради което е потвърдил наказателното постановление, респ. наложеното административно наказание. Съгласно приложената с НП санкционна разпоредба на чл. 93, ал. 1, т. 1 от ЗАП водач на моторно превозно средство, който извършва обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници и товари без редовно издадени лиценз, разрешение, документ за регистрация или други документи, които се изискват от този закон и от подзаконовите нормативни актове по прилагането му, се наказва с глоба от 500 до 1500 лв. - при първо нарушение. В разглеждания случай, СРС е приел за установено от фактическа страна, че водачът на МПС не е представил при проверката изискуемият съгласно чл. 18, т. 1 от Наредбата трудов договор, но не е установено, че на водачът не е издаден такъв договор. Съставът по чл. 93, ал. 1 от ЗАП се състои в извършване на превоз от водач на МПС без редовно издаден документ, който се изисква от приложимите нормативни актове. Поради това, следва да се приеме, че районният съд след като е установил относимите факти, е достигнал до неправилен извод относно приложението на материалния закон. Съгласно чл. 93, ал. 2 ЗАП водач на МПС, който извършва обществен превоз на пътници и товари и не представи в момента на проверката издадения лиценз, разрешението, документа за регистрация или други документи, които се изискват от този закон и подзаконовите нормативни актове по прилагането му, се наказва с глоба до 50 лв. Видно от цитираните правни норми, законодателят е разграничил съставите на

нарушения: на задължението за водачите на МПС да притежават издадени документи, съобразно изискванията на приложимите нормативни актове от задължението да предоставят тези документи при извършване на проверка от съответните органи, като е предвидил различни административни наказания „глоба” за отделните хипотези, със значителна разлика в размера им. След като СРС е установил, че водачът не е представил трудов договор по време на извършената проверка, то се обосновава извода, че с НП неправилно е приложена санкционната разпоредба на чл. 93, ал. 1 ЗАП. При така установените факти приложима в случая е била нормата на чл. 93, ал. 2 ЗАП. Така констатираният порок в НП е съществен, поради което като го е потвърдил районният съд е постановил незаконосъобразно решение, което подлежи на отмяна.

Водим от горното, Административен съд София- град, IV касационен състав,
Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 24.06.2011 г., постановено от Софийския районен съд, НК, 99 състав по нахд № 16977/2010 г.

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 42- 0000644 от 14.05.2010 г., издадено от началник ОО „КД – ДАИ” – С. при Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация”, с което на касатора е наложено административно наказание "глоба" в размер на 500 лв., на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от Закона за автомобилните превози. Решението окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.